

Szerkesztőség:
Főter. Hermann-udvar 1. emelet,
a külső folyosón.
Bérmatlan leveleket csak ismert
kezől fogadjunk el.
Kézirat vissza nem küldünk

Kiadóhivatal:
Főter. a törvényszék melletti Nemmann-
házak utcára nyíló helyiségében.
Hirdetések díjszabály szerint.
Egyes szám 5 kr. újsap- és vasárnap
utáni szám 3 kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelenéskor és ünnepek után is
Előfizetési árak:
Helyben hazhoz fordva:
Egész évre 12 fr.
Fél évre 6 t.
Negyed évre 3 fr.
Egy hónapra 1 fr.

Vidékre postán küldve:
Egész évre 14 fr — kr.
Fél évre 7 fr — kr.
Negyed évre 3 fr 50 kr.
Egy hónapra 1 fr 20 kr.
Hirdetések helyben ártandók.

A királyi kézirat és az ellenék.

Arad, augusztus 13.
Ha a királyi leirattól érzett hatását megítélésére a körülötte álló lapok részéről egyöntetűséget hiába keresnénk, abban semmi természetellenes dolgot nem találunk, de hogy akadjanak vidéki lapok, melyek a fővárosi nagy ellenzéki lapokat még tullicizáltva, azt az abszurdumot is elkövesse, hogy a kizárólag csak a magyar közvélemény megnyugtatására kibocsátott királyi leirat indokát is támadás tárgyává tegye, ez a szép feladat a helybeli mérsékelt ellenzék organumának jutott ki osztályrésze.

lis általvaló, ki megnyugodni nem tudna.
Figyelemmel kísérve a legbefolyásosabb lapok ez érdemben hozott cikkeit, azok általában nagy megnyugvással veszik a királyi leirattól tudomásul, nemcsak azért, mert a szükséges nyugalom és béke helyreállítását célozzák, de azért is, mert a koronás király abban határozott nyilatkozatot tesz arra nézve, hogy a hadsereg szellemének nem szabad másnak lenni, mint annak a szablamnak, mit a legfőbb hadur, az alkotmányos magyar király vall magának, valamint nyilatkozatot tesz arra nézve is, hogy a hadseregek nemcsak az a feladata, hogy az ország határait védje meg kifelé, de megvédi annak alkotmányát és alkotmányos törvényeit is. És ha a mérsékelt ellenzék nevezett organuma e királyi szavakban nem tud megnyugodni, akkor sajnáljuk, de alig lehet vele tovább könnyűen vitakodni.

Arról lehetne ugyan még egy kis ideig vitálni, hogy a királyi leirattól mostani tartalmának értelmének a közzétételével nem lehetett volna-e olyképp kiszínezni, hogy az tetszetősebb lehetett volna, de hogy a királyi leirat megjelenésén indokolatlanul a királyi szavak jelentőségét kétségessé tartsuk, a vita tárgyát nem képezheti. A királyi szó nálatunk magyaroknál mindig szentnek tartott. Mi okunk volna nekünk éppen a legalkotmányosabb királyi szavainak őszinteségében kételkedni?

Egyébiránt mi szentül meg vagyunk győződve, hogy lapjaink tollát cikke megírásában nem a meggyőződés, de a kicsinyes ellenzékieskedés, s a Tiszakörmény elleni hátkiadás antipathia vezetete.
Az egész Janszki-ügyet olyannak tekintette ő, mely egyszemélyt lehet képes Tiszát állásából kivédni, s helyére a párt vezérét beültetni. No hát a veremes reményeknek egyszerre vége. Tiszá nem lett kegyvesztett, mint előre megjósolták, nem bukott ki a miniszteri székből, mint előre hirdették, s Apponyi kilátásai nemcsak hogy nem szaporodtak, de fogytak. Innen a méltó fölháborodás, innen a jajgatás, különösen a leiratok végpontjára föli, mivel az iparkodik kimagyarázni, hogy Tiszá azzal is csak saját hatalma erősítésére törekedett volna.

Ugyan ugyan édes lapjaink! ha igazat akartam volna csak megérősíteni, s e törekvése neki csakugyan meggyújtott oltárlámpa. Megyének világa még számos szívet fog körébe vonzani, míg testét őlt a vágy, idegen nyelvű apák gyermekeinek a gyűgyűző alkjaira elsőb is magyarázat adni, a mi Csabán oly bősen elhatározott, magyar gyermekmenhelyek felállításával.
Es az a manifestatio, melyet a művészet zúg el, hogy a művészet való lelkesedős jó talajba elhintet mag egy páratlan természet eredményezzen; kell, hogy a hét-nyolcszáz forint, melyet Csaba város a művészet számára adott, egy hatalmas tökének vette oltárájára; kell, hogy a „méltóságos négyülés”, mely karzaton és pücholyban tapsolt a művészet iránti lelkesedésének közvetlen érzelmei között, nagyszerű lelkesedésében a nemzeti érzékenykedés mellett a legimpozanszabb demonstrálja.
Az első taps, az jó volt. De az első tapst, az első éljen-vihar követte a többi is, míg a nemzeti érzékenykedés demonstratiójára szükség van, míg az a gyökér oly hatalmasan nem ágazik el, hogy a gyökér egyik nyelvben, hazafiságban.
Most a gyűgyűző babák nyelvcsékkéjt szoktadjuk a magyar szóra. Az idegen emlőtől egyszerre behozzuk a „hazak” igazán magyarnak. Legyen az demonstratio legszébb felirata, midőn felzeng a gyermeki ajkáról a háláima:
Magyarország az én apám,
Itten nevelt az én anyám,
Magyar az én nemzetemem

sikerült volna, mi bizonyítva ez a tény? Azt-e, hogy a hadsereg egy tagjának tapintatlanságát ünneppélyesen el-kárhozható magyar miniszterelnök szemléiben a magyar nemzet becsülete megalyátatást szenvedett? Vagy hogy a nagyfönosságának jelzett camarilla erős ellenmökódése daczára sikerült a nemzet becsületének elégtételt szerezni?
Az igaz, hogy a királyi leirat nem ad olyan elégtételt, mely az utcai demonstratiók tovább folytatására alkalmasnak ígérkeznek, de mi megvagyunk győződve, hogy hazánk ama polgárai, kik a béke áldásait ohajlják, teljes megnyugvásukat találják a királyi szavak szentségében, míg azok, kik az oknélküli ellenzékieskedésben lelik örömeiket, még az sem volna elégséges, ha az atya Uristen megá szállna is a „mérsékelt” ellenzék közlőny szerkesztőségébe, s intené az embe-reket arra, hogy a királyi szavainak szentségében bizzanak. A népek az ellenzékieskedés iránti nagy hajlamát arra használják fel, hogy a királyi szavak őszinteségébe kétségbe vonhatók, még egy ellenzéki lapság sem lehet megengedve.

Elégé kárhozható dolog az is, hogy a mi államférfiaink országos gondjait és fáradozásait jutalmul nálunk egyébre sem számíthatnak, mint méltatlan támadások és gyanitgatásokra, s ha azt akarják, hogy kimerültségük között egy kis erőt nyujtó elismeréssel találkozzanak, akkor ell kell látogatniok a külföld nevezetesebb lapjairól, melyekben érdemeik s képességük rokonszenvesebb méltóságban részesülnek; Tiszának is megvan az az elégtétele, hogy nagygyá teszik legalább a külföldön, nálunk az a nem irigylésre méltó szokás honolván, hogy nagyjainkat csak haláluk után érdemeitük elismerésünkre.
— ny.

A legfelsőbb kézirat hatása a vidéken. A legtöbb vidéki városban a kézirat csak a szerda esti s a csütörtök reggeli órákban jutott tudomásra. S őrvendetes hatást keltett mindenfelé. Így Szegebről, Kolozsvárról, Nagyváradról, Temesvárról, Kassáról és Miskolczról tudatják a legfelsőbb kézirat által politikai pártkülönbösg nélkül keltett őrvendetes sensziót.
Hogy az a hatás minő mély volt, kitönik abból is, hogy Debreczen város közgyűlésében egyhangu határozata vette le a napirendről a katonai intézkedések ügyében bejelentett indítványt. „A szónokok — mondja a távirat — ujra meg ujra hangsu-

pen mondani. Azt mondtam, hogy a lelkesedés valósággyal egy hullámgyűrű.
Megindult ott, a hol, és lábza hoz kit, a kit. Aztán hatalmasan dnyak honna a Csaba város. Tiszá televény. Diszlik benne a lelkesedés vetése, akár a patyolat.
De a boldogságnak, mint a szenvedésnek tűnő perezai vannak. Elmultak a széd napok. Mintha csak sajnalem volna, ha elgondoljuk a tanyaélet három régi ismerősét, a mint bemutatják magukat a pesti művészeknek: értjük a lebbeneslevelet, juhpagyúnkat és turos csuszát. Rémülnek valamely agyunkban, mintha hallottunk volna dícséretes epilopot, nevezetesen beszéltek volna valami öt-hatszáz forintról, melyet a művészet hozott össze alapul, hogy tanuljunk rajta magyarnak. És a többi, és minden . . .
Es a hok Csaba város bánata kezdődik (a dübörgő keresek zakatolásánál, mikor a nóta szerint: „megy a gözös . . . Budapestre) ott kezd kibömbölyödni a mi ábrázatunk: t. i. az elejen. Mert egy esett meg, hogy egy Thalia papja közül, az, ki Csabán fekete frakot öltött, mikor a világot jelentő deszkákra lépett, söt többet mondok, az: ki a fekete frakont játszott. — erre vette az utját, mivel frakot s mogkóstallatá velünk azon élkeket, melyek a szellem sparihertjében főnek, a mely metaphora csak elég ilyen felusi firmától.
Mit hímelek-hámozom. Hét ényí volt nálunk az ő belső elszárossadásban szenvedő robusztus alakjával és pezsgő szellemének egész ráktérval.
Már megállunk kedves olvasók, Hetényi tisztázott nálunk egy nagyon homályos fogal-

lyoztat pártjaink loyaltását és a királyi leirattal való teljes megnyugvásukat, mely teljes elégtételt szerzett a nemzetnek.“ Pestm egy e bizottsági tagjainak csütörtöki conferentiája is meöböző feliratozta.
Ez a két határozat jellemzi a királyi kézirat által teremtett helyzetet. A sajtó némely organuma megpróbálta devalválni annak értékét. Nem híányoztak a támadások sem az ellen. A magyar nemzet politikai érzéke azonban nem egy fáu termett bizonyos hírlapi bölesek érzékelt. Kinek igazolom és igazítás kell mindenáron. Ez a politikai érzék megsugta Debreczen város közgyűlésén az összes pártok képviselőinek, meugsuga Pestmegye irántok férfiai, hogy nem Magyarországnak van érdekében devalválni azon királyi szó értékét, mely — a bécsi sajtó egyező tanúsága szerint — a hadseregek az alkotmány iránt tökéletes tiszteletet oly módon hangoztatta, a mely módon e monarchia két államában arra még példa sem volt.

Poszonyból süröngyözik, hogy a királyi kézirat alkalmából több helybeli tekintélyes polgár elhatározta, hogy a királyi szavak menté napján nagy fákllysümetet rendeznek.
— Tiszá Kálmán miniszterelnök — mint a „Bud. Corr.” értesít — vasárnap, f. hó 15-én 20 napra Ostendébe utazik. Szápáry Gyula gróf penzgyűlés augusztus 17-én. Széchenyi Pál miniszter augusztus 17-én. Széchenyi Pál miniszter pedig 18-án érkeznek Budapestre.
A jövő évi költségvetés. Az egyes szak miniszteriumok — mint a „Bud. Corr.” értesít — már befejeztették a pénzügyminiszternek a jövő évi költségvetésüket. A pénzügyminiszternek kebelében most már a költségvetési tervezet végleg összeállították.
Egy osztrák-német lap kifakadása a miniszterelnök sikere ellen. A „Deutsche Zeitung” lapja élen nagy lével fakad ki a miniszter, hogy a többi bécsi lap — kivált a „Neue Freie Presse” — mit örül s lelkesedik oly nagyon Tiszáért. Érdekesnek tartjuk ismertetni a tulzó német lap haragját. Így nyilatkozik az: „Természetesen — írja — az összes bécsi lapok azaz a sikerrel foglalkoznak, melyet Magyarországgal és Tiszá a császari kézirat kibocsátása által elérték. Az egész világ egyetért abban, hogy ez az esemény megáládlította Magyarországi sziprematiáját a monarchiában, és rendkívüli mértékben megerősítette Tiszá állását. Ez a meggyőződés, mint a bécsi sajtóban gyakran meggesik, oly tulzó és exaltált módon nyilvánul, hogy az ember fejéhez kap és kérdi: A mi partunk, a német nem aratt-é győzelmet, hogy ily diadaljal jár? Ellenkezöleg, minél impozansabban sikerüket a magyar nép eléje, minél fényesebb nyilatkozatokat az állam megalapítóira és támaszaira

Mat. Nevezetesen egy képzeltük mindé, hogy Thalia papjai éhenkorász excentrikus népség, ki mert a Lipótmözön nem talál kvártélyt, vagy a Fehér-kereszt vissza reconstruálás után kenyerét vesztett lény s ninosen speergelje és — kenyeret.
Haj! . . . a falusiak nagyon nehézesen vonatnak az eseményektől. Mi az eseményeket, melyek intézményt fejlesztenek, oly lassunk gondolkodj, mint felelős éjjel bakterunkat, ki nem felel, de fejelel, (pszze a hosszú esztenden a nagyon kőkőkák szüzmákat.) Valamikor zöld ugorkán tengődött a szünyg, tehát úgy sejtjük, elég ma neki a zöld bab, minék helye, mert régen kifogyott a jó isten locsolójából, ma vastag, durva. Mondjuk, olyan cztelvezett életpályának gondoltuk, ha valaki zsiros pejbania nélkül azon porérez leborotváta lábait, hogy beáljon szöré szemlén tengődő királynak, herczegnnek.
Es persze, hogy most életünk néhány óráját megédestette egy az ó népből és fajtájából, kinek kénziányi mestere, mint a miniszternek penziójája, most persze gyorsan baktatunk oda, ahol állni kell: becsülni a szüzművészetet és nemcsak tapsolni este karzaton és zártészen. De kaptol emelni fényes nappal, mert az ur! Lám tisztelt nemzeti szünyg. Önök két legyet ütöttek egy csapásra. A magyarországi leendő nagy épületek emelésére elszárossad egy nehéz követ, az első követ, és a csökönyös falusiakat kivertek régi hitük ből, felemelték a tiszta élettelételek magaslatára.
De igaz, hisz nekem Hetényiről kell írnom, vagy hibás megemlékezés róla csak irszelgetni.

Az „ARADI KÖZLÖNY” tárczája (Augusztus 14.)

Mikor élvezünk!
— Az „Aradi Közlöny” tárczája.
— Előre bocsátom, hogy falusiak vagyunk. Önök tehát úgy sejtik, nekde, hogy valami szelik permetező jó esett ládjunkon mostanában, vagy talán kelteténél hosszabb és rözszásabb volt álunk, vagy — és a mivel aztán minden feltevés megszűnik — valami vándor névnap van kilátásban, mely előrevetí árnyékát: a muri.
Nem áll belőle semmi.
Mi, a falusiak, kik a tengeri zsendülő hóját és a lanyhán megindult buzapiacot kísérjük vízszaszemmel: mi e mellett ollárt emeltünk Thaliának, s oly elegans tapsokkal imádkozunk hozzá, hogy a nyolczforintos páholyból sem lehet különben.
Valóságos hullámgyűrű az a lelkesedés. Csabán megmozgat egy embert és egyszerre nagyhírtelenül egész forzagtaggy névi ki magyát: elötlünk van a kész tény, egy kis legjobbírányu „túntetés” a nemzeti érzékenykedés mellett.
Es ki tagadja, hogy a nemzeti szünyg tizenöt művésznök Csabán eltöltött két diadalnapja, valósággyal „négyülés”, melyet a művészet hatalma mondja ki a szívet örökre hívve alakító manifestatiót.
Ez a manifestatio de hatalmas helyet a lapok hasábjain, de hatalmasabb, mert nem a politikai élet rövid multu kérdésze; de

Mindjárt tisztában volt magával, a mint bennünket a porfeliön keresztül meglátott. Lényünkön van a jellemzetes falusi típus. Mi arcunkon hordjuk gondolatainkat, nekünk jóformán felesleges is beszélünk.
Tehát tartoztok Thaliának avval, hogy jó véleményét vizjon ki számára.
Egy született meg kedves vendégünk, ki a falut jött látni, a generális temetés négyülés és Janszki nélkül, így megre csak ügykörben Csuhaj Pista eléliája, melyre csak ügypotyogattuk a jóérzésű kacagás ragyogó gyöngyét: Smúle és Záli a phár angyal, melyből megtudtuk, hogy nemcsak a kladovai völgyből megtudtuk, hogy nekünk a zöld bab, minék helye, mert régen kifogyott a jó isten locsolójából, ma vastag, durva. Mondjuk, olyan cztelvezett életpályának gondoltuk, ha valaki zsiros pejbania nélkül azon porérez leborotváta lábait, hogy beáljon szöré szemlén tengődő királynak, herczegnnek.
Es persze, hogy most életünk néhány óráját megédestette egy az ó népből és fajtájából, kinek kénziányi mestere, mint a miniszternek penziójája, most persze gyorsan baktatunk oda, ahol állni kell: becsülni a szüzművészetet és nemcsak tapsolni este karzaton és zártészen. De kaptol emelni fényes nappal, mert az ur! Lám tisztelt nemzeti szünyg. Önök két legyet ütöttek egy csapásra. A magyarországi leendő nagy épületek emelésére elszárossad egy nehéz követ, az első követ, és a csökönyös falusiakat kivertek régi hitük ből, felemelték a tiszta élettelételek magaslatára.
De igaz, hisz nekem Hetényiről kell írnom, vagy hibás megemlékezés róla csak irszelgetni.

nézve, hogy nem tudták elhárítani az utóbbi évek súlyos nyomását. Eppen azért a bécsi sajtó egy részének magatartása ebben az ügyben, diadalrészük Magyarország eltagadhatatlan győzelmét fölöttébb megelégedés ajagorúagos benyomást tesz. Még egyszer. Tiszá ügyességét és energját nem tagadjuk; de önértés-e, férfias-e ily udvaronc-hangon dicsőíteni azt a magyar minisztert, aki valóban melet meztarta magyar a németek barátjúl, aki kezét dörcölöve, visz legálább is köszönyösen nézi a zavarodást Cis-Lajtániában? Igazán sajnós, hogy a bécsi sajtó nagy része politikai érzék nélkül itéli meg az eseményeket. Később, vajon a magyarországi események kedvező befolyást fognak-e gyakorolni Ausztria nemzeti-jének sorsára? Valóban nem a mi dolgunk, hogy ennyire föltélenül lelkesedjünk a magyarok sikereiért.“ Így haragszik a bécsi pangermán lap. Nyugodt lehet, nem áll magában: nálunk is vannak, akik olyannak — saját hazájuk alkotmányos kormányja elnökei.

nézve, hogy nem tudták elhárítani az utóbbi évek súlyos nyomását. Eppen azért a bécsi sajtó egy részének magatartása ebben az ügyben, diadalrészük Magyarország eltagadhatatlan győzelmét fölöttébb megelégedés ajagorúagos benyomást tesz. Még egyszer. Tiszá ügyességét és energját nem tagadjuk; de önértés-e, férfias-e ily udvaronc-hangon dicsőíteni azt a magyar minisztert, aki valóban melet meztarta magyar a németek barátjúl, aki kezét dörcölöve, visz legálább is köszönyösen nézi a zavarodást Cis-Lajtániában? Igazán sajnós, hogy a bécsi sajtó nagy része politikai érzék nélkül itéli meg az eseményeket. Később, vajon a magyarországi események kedvező befolyást fognak-e gyakorolni Ausztria nemzeti-jének sorsára? Valóban nem a mi dolgunk, hogy ennyire föltélenül lelkesedjünk a magyarok sikereiért.“ Így haragszik a bécsi pangermán lap. Nyugodt lehet, nem áll magában: nálunk is vannak, akik olyannak — saját hazájuk alkotmányos kormányja elnökei.

MEGYEI KÖZÜGYEK.

A megyei közigazgatási bizottság ülése.

Arad, augusztus 13.
Ormos Péter alispán elnökele alatt, a megyei közigazgatási bizottság, tegnap délutél 9 órakor tartotta üléseit. Jelen voltak: Szathmáry János főjegyző, Vannay Arvaszéki elnök, Pálffy József kir. főmérnök, Párecz György aljegyző, Drahotuczky adófelügyelő helyettes, Barkass közgazdasági előadó, Jonescu Lázár főjegyző, Dr. Issekutz megyei főorvos, Br. Bánhidai Albert, Nachtnabel Odón, Dániel Gergely, Simon Jenő, Popovits D. János, Kádbebő Kálmán tb. főjegyző, Verzar István tb. aljegyző, Páris aljegyző.
Az alispán havi jelentése bizottságot fel előszö. E szerint a személyes olvonságot 8 esetben lett megtámadva az elmúlt hónap. 7 esetben a tettes ki lett puhaltva és a törvénynek át lett adva, egy esetben a tettes nem volt kideríthető. A vagyonbiztonság 5 betörés és 16 lopás által lett veszélyeztetve. 5 tettesek csak 5 esetben lettek a törvénynek átadva. Tüzeset 14 községben 20-szor fordult elő, még pedig 4-szer villámcsapás, 6-szor gyújtogatás és nehányszor vigváztalanság volt az indító ok. 1-szer pedig véletlenség. A vár 5533 frt volt, melyből 1370 frt 60 kr biztosítva volt. A közigazgatás menete szabályozott volt. A pénztárak rendben találtak. Drahotuczky adófelügyelő helyettes tudtára adja a bizottságot, hogy a mult hó folyamán egyenes adóban 75,666 frt és fizyveradóban 966 frt folyt. A mult év viszonyaihoz az első esetben az eredmény 10,280 frtal kedvezőbb, a második esetben 212 frtal kedvezőtlenebb. Vannay Arvaszéki elnök kövekeltöket jelent: a 14446k ügydarabok száma június végével 1486, egyez júliusban jött 365 úgydarab. Ezek közül el lett itéve 2515, s így hátralek augusztusban 2160. Párecz aljegyző jelenti, hogy júliusban az aradi központi fogházban 123 főt és 11 nő, összesen 134 fennhely volt.
Pálffy főmérnök jelenti, hogy az államutak állapota megfelelően jó. Tudomásul vé-

Mat. Nevezetesen egy képzeltük mindé, hogy Thalia papjai éhenkorász excentrikus népség, ki mert a Lipótmözön nem talál kvártélyt, vagy a Fehér-kereszt vissza reconstruálás után kenyerét vesztett lény s ninosen speergelje és — kenyeret.
Haj! . . . a falusiak nagyon nehézesen vonatnak az eseményektől. Mi az eseményeket, melyek intézményt fejlesztenek, oly lassunk gondolkodj, mint felelős éjjel bakterunkat, ki nem felel, de fejelel, (pszze a hosszú esztenden a nagyon kőkőkák szüzmákat.) Valamikor zöld ugorkán tengődött a szünyg, tehát úgy sejtjük, elég ma neki a zöld bab, minék helye, mert régen kifogyott a jó isten locsolójából, ma vastag, durva. Mondjuk, olyan cztelvezett életpályának gondoltuk, ha valaki zsiros pejbania nélkül azon porérez leborotváta lábait, hogy beáljon szöré szemlén tengődő királynak, herczegnnek.
Es persze, hogy most életünk néhány óráját megédestette egy az ó népből és fajtájából, kinek kénziányi mestere, mint a miniszternek penziójája, most persze gyorsan baktatunk oda, ahol állni kell: becsülni a szüzművészetet és nemcsak tapsolni este karzaton és zártészen. De kaptol emelni fényes nappal, mert az ur! Lám tisztelt nemzeti szünyg. Önök két legyet ütöttek egy csapásra. A magyarországi leendő nagy épületek emelésére elszárossad egy nehéz követ, az első követ, és a csökönyös falusiakat kivertek régi hitük ből, felemelték a tiszta élettelételek magaslatára.
De igaz, hisz nekem Hetényiről kell írnom, vagy hibás megemlékezés róla csak irszelgetni.

Dr. Issekutz orvos jelentése szerint az egészségügyi állapotok kedvezőtlenebbek voltak. Minthogy a m. hóhoz képest 11 halálesettel több fordult elő. A megyében három cholera volt, jó eredménnyel gyógyítva. Varrassy tanfelügyelő jelenti, hogy a kormánybiztos rendelkezése a ménesi vízelvezető képeztében e hó 5-én 14 napig tartó tanfolyam nyitott meg tanítók számára. Czárán Tiadar sprósi földirtokos által alapított iskola ügyében m. hó 23-án tartott meg a visszaverezés az építésre nézve. Boros-Jenőben egy gyermekért. Pusztai-Tamásnál pedig egy napskola lett alapítva. Szathmáry főjegyző által a Szeidner-féle iparvasút mintarendőri bejárásról felvett jegyzőkönyv minden megjegyzés nélkül tudomásul vétetik. A tanfelügyelő ajánlataira elrendelték, hogy Billa Tamás borosjenői tanító kéntőri állásáról mondjon le. Minthogy köteleseget különben nem teljesítheti. Hosszabb vita tárgyát képezte a mező-pécskai tanítók ügye. Ez ügyben el lett határozva egy újabb vizsgálat, melynek vezetésével Náchtnebel Ödön lett megbízva. Miután még több környező tisztviselőnek a szabadságidő megadatik, elnök jelenti, hogy az elhalt Gaál Sándor helyébe, az első rendkívüli gyűlésben Bogdánffy Gergely lett bizottsági tagnak megválasztva. Elnök az ülést 12-kor berekeszti.

Az új közigazgatási törvény és a megyei kis és nagy községek.

Szabályrendeletiről javaslat.

a megyebeli kis és nagy községeknek az 1886 XXII. t. cz. 64. §-a értelmében eszközözendő szervezkedésére vonatkozó irányelvek megállapítása tárgyában.

Kis községeknek irandó még:

A község, a községi szövetkezetekben tett hivatalos utasításainak napjára igényt nem tarthat, oly helyeken azonban, ahol díjtalan előfogadást nem áll rendelkezésre. A törvényhatóság 44. közs. 882. számú határozata alapján kibocsátott 15496/882 számú alapsani rendelettel megállapított előfogadati átalányban részesül.

37. §. A község területén belül, de nem a község, hanem egyesek magánterületeiben végzett külső teendők (kár-beesés stb.) alkalmazás, ha a kudarok teljesítése két óránál többet nem vesz igénybe. A 36. §-ban megállapított napidíj fele, különben pedig teljes napidíj jár.

38. §. A községi előjárók által, a községi pénztár terhére felszámított napidíjak és uti költségek csak szabályos uti-számla alapján és ennek a járási főszolgabíró által eszközözendő érvényesítése mellett utalványozhatóak s fizethetők.

39. §. A törvény 67. §-a községi szövetkezeteknél megengedi, hogy külön kiegészítő hatáskörrel rendelkező községi szövetkezet mellett segédjegyző is tartson. Nagyközségekre nézve a törvény segédjegyzőt nem említi. Ennek oka, a törvény szelleméből következtethetőleg abban fekszik, hogy nagyközségeknél, ha erre szükség van (u. m. például M.-Pécskán és O.-Pécskán) a törvény két vagy több koordinált jegyző alkalmazását is megengedi. Holott községi szövetkezeteknél engedélyt kell kérni a községi szövetkezet kettéválasztásáról. Ennek alapján, a megye viszonyai között tulajdonképpen, vagyis hivatalos szervezettel bíró segédjegyzői állások ez idő szerint nincsenek is. — de a törvény új állások szervezését megengedvén. — elvül kijelentik, hogy segédjegyzői állások szervezése oly községi szövetkezetekben engedtetik meg, hol a jegyzői teendő sokasága a jegyző munkáját meghaladja s a községi szövetkezet anyagi viszonyai nem elég erősek arra, hogy a szövetkezet kettéválasztásának; de a szövetkezet mégis képes arra, hogy a segédjegyző részére lakoson kívül legalább 300 frt évi fizetést adhasson. Ily feltételek mellett községi szövetkezetnél segédjegyzői állások szervezhetőek, s hatáskörük leírása a következő lenne.

A feltalálhatlanok.

Regény. — Irta: Pernett Frigyes. (71-ik folytatás.) XXIX.

Kellemetlen találkozás.

Ehlert, a ki Katego fénzfalót mondott szavát megértette, önkénytelenül valamely közlebb lépett az erdő széléhez. E mozdulattal a bankár észrevette, természetesen annak okát nem is sejtjén. Megnyugodva azon, hogy tovább sem mutatkozott, ismét Katego-hoz fordult. Szikrázó szemét erősen ráirányozta a rendkívül féltálatott ember arcára és néhány halk, érthetetlen szót susogott. Katego szemét lecsúszkolt; fejét lehajtott és végre elterült a réten, hol csakhamar nyugodt álomba lát-szott merülni.

Henrik följe hajolt és megértette homlokát.

"Lát ön engem?" kérde halkan. "Látom," viszonzá a kérdezett habár szeméi behunyva maradtak. "Kajen föl és kövessem." Katego ellenétés nélkül fölemelkedett és gyors léptekkel haladt a réten a bankárral. Ehlert ezt rögtön észrevette. Igyekszett őket lehető gyorsan elérni, csak hogy ez nem ment könnyen. Ki nem léphetett az erdőből, nem mutathatta és nem is akarta magát mutatni, és a kerülő a rét körül meglehetősen nagy volt. E mellett minden zörögést lehetőségre kerülnie kellett. A detektiv sietett előre; a sok cserje akadályozta haladásában és kényserizette kerületek tenni és az utat találmára keresni.

Verítéket izzadva, dobogó szívvel mind melyre hatolt az erdőbe, folyton aggódva, hogy az irányt elveszti. Igy telt el körülbelül tíz-tizenöt perc, melyek mindegyike örökkévalóságának látszott neki. Ezalatt a másik kettő már régen áthaladt a réten. Henrik egy keskeny vyalogutrat sietett, mely balra húzódott az erdőn keresztül. Ez uton megállt; jól ismerte azt.

39. §. A községi szövetkezet a községi mellett segédjegyzőt is tart. A segédjegyzői állás szervezése ideiglenes jellegű, s nevezetesen csak addig tart, míg a községi szövetkezetekhez tartozó községek anyagi viszonyainak erősödésével, a községi szövetkezet, jegyzőtartás tekintetében kettéválasztható lesz.

A segédjegyző a községi segédje és esetleges helyettese. Közvetlenül a jegyzőnek mint hivatalnoknak van alárendelve, s az által hozzá utalt fogalmazási, irodai és könyvtári teendőket, valamint a kiküldetéseket végzi. A segédjegyző épen úgy, mint a községi, előrebocsátott pályázat után s jegyzői minősítés alapján, a községi szövetkezet-beli községek képviselői által választatik; előjárót esküt tesz le; a jegyzői nyugaldíjintézetnek tagja; s alkalmazásának egyébként élet-hossziglanra szól. — állásának a községi szövetkezet kettéválasztása avagy a szövetkezet-beli községek anyagi erejének gyengülése vagy egyéb körülmények között történhető megszüntetése esetében hivatalát minden kör-pótlási vagy vegkielégítési igény nélkül elveszti.

(Oly községi szövetkezeteknél, hol segédjegyzőre nincs szükség, arany a szövetkezet megfelelő javadalmazást nyújtani nem képes, valamint oly nagyközségeknél, melyek két vagy több koordinált rendes községi jegyzői állást szervezni nem képesek, avagy több jegyzői állás szervezése mellett is, az irodai teendőkben segédkezős igényeltek. — jegyzői irnokok alkalmaztatnak, feltéve természetesen, hogy ez már engedélyezve van, vagy engedélyeztetni fog.)

Ezeken nézve a §. következőképen szól: 39. §. A jegyzői teendőkben való segédkezősre jegyzői irnok alkalmaztatik.

A jegyzői irnokot, lehetőleg jegyzői vizsgát tett egyének közül a jegyző veszi fel és bocsátja el.

Külön szervezett önálló hatáskörrel a jegyzői irnok nem bír, s ennélfogva mint csupán a jegyző alá rendelt segédje, az irodai teendőkben annak utasításai szerint s annak felelőssége alatt működik.

Habár e szerint a jegyzői irnok nem rendes közhivatalnok, hanem csupán díjoni jellegű alkalmazott is, de hivatalos irodában foglalkozik; a járási főszolgabíró felügyeleti és ellenőrzési joga ő reá is kihat, s e jogkör alapján észlelt rendellenesség esetében a főszolgabíró által megdorgálható s esetleg el-bocsáttható.

IV. Fejezet.

A szolgaszemélyzet létszáma.

40. §. A községi határ örszése egy mezei felügyelő (mezobíró) és mezei csőz fogadtatik fel. A jelenlegi létszám tündetendő ki: ott, hol külön mezobíró nincs, vagy nem szükséges, ennek teendői az esküdték egyikére ruházható.

41. §. A község belső eselégeinek létszáma a községi szolgálat s a kis-bíróban állapították meg, s ezenfelül ott t. i. hol van kocsis, csődtörös stb s esetleg csordás, juhász stbben állapították meg.

A rendőri szolgálatokra ezenfelül

Nagyközségekben:

Egy községi rendőr alkalmaztatik.

Kis községekben:

A községi szövetkezetekhez tartozó többi községekkel közösen egy községi rendőr alkalmaztatik. (Ntb. Minden község a jelenlegi létszám-ban veszi föl eselégeit. A szaporításhoz vagy apasztáshoz külön törvényhatósági jóváhagyás igényeltek.)

42. §. A községi külső és belső eselések bére, törvényhatósági jóváhagyás mellett, a képviselőtestület által állapították meg, évenkénti költségvetésben vétetik előirányzatba.

Az egyszer már megállapított bér a következő évekbeli költségvetésbe újabb külön törvényhatósági jóváhagyás kikérése nélkül vétetik fel; felelemely vagy leszállítás azonban csak külön újabb törvényhatósági jóváhagyás mellett történhetik.

elein alacsony törpe fák voltak: a bankár ezek közé vette kategót.

"Lé tovább alhatik; a ki itt nyugodtan fekszik, az egyáltalán nem vehető észre."

Katego mosolygott és kényelmesen elhelyezkedett.

"Holnap reggel felhat óráig van ideje, akkor fölkel és e keskeny uton fog haladni. Ez legzet a völgybe, épen egy vasuti átjáróhoz. Megertette?"

"Igen, igen; reggel felhatig van időm, akkor e keskeny uton kell haladnom, mely a völgybe vezet, közvetlenül egy vasuti átjáróhoz."

"Látja ez utat?"

"Hogyne; egészen tisztán látom."

"Kövessé csak tovább felele. Látja a vasutat?"

"A sinek előttem fekszenek."

"Most a korlát mellett állunk. Ez le van zárva."

"Le van zárva." erősíté Katego.

"A leeresztett korlátja nem fekszik magasan a föld fölött. Mozgatható vasrudak egész a földig érnek."

"Látom!"

"Egészen könnyű dolg ezt az alacsony korlátot át lépni."

"Természetesen — egészen könnyű!"

"On meg fogja ezt tenni. Azután gyorsan keresztül megy az első sinek. Jól figyeljen rá; hogy mit parancsolok; ennek okvetlenül meg kell történni."

"Természetesen," viszonzá Katego gépiesen.

"Ha a második, külső sint elérte, akkor — alhatik tovább."

A bankár hangja oly csipősen, élesen csengett, hogy Katego összeborzadt.

"Tovább alhatom!" erősíté.

Illing gyengéden végig vonta kezét az alvó testen; Katego mélyen lelékezett és nem tudott többé sem magáról, sem a világról.

"Ez rendben lenne!" gnyulódott Henrik, sietve eltávoztván. "De hogy is jöhettét épen most a rétre. Ah — már értem! Ugyanazon uthoz tartotta magát, melyen e vidéket el-hagyta."

(Jegyzet: A némely helyeken divó azon gyakorlat, hogy egyes községi eselések s különösen a csordások, pasztorok stb. maguk szedik be darabosan utáni béreiket, hogy ennélfogva ezek a költségvetés és számadásban elő sem fordulnak; jövőben sem ki fogásolhatik ugyan, de félreértések megelőzése végett, hogy az ily egyének nem is a község mint erkölcsi testület, hanem, habár a bíró fogadná is fel, az illető érdekeltek közösen felfogadott eselédjének tekintetnek. Egyébként az előjáróság rendőri felügyelete az ekkép alkalmazott csordások, pasztorok stbre is kihat. Sőt az előjárók szoros köteletségében áll öröködni a fölött, hogy a közös pasztorok erkölcsileg megbízható egyének legyenek.)

Oly helyeken, ahol a mezei csőzök részére a községi pénztárból fizetett évi béren kívül a földes gazdák által külön természetbeli járulékok is szoktak adni; ez szinten tartandó, de kijelentik, hogy bár e járulékok a bér kiegészítő részét képezik is, azokért, ha maguk a csőzök szokták beszédni, a községi pénztár nem szavatol.)

43. §. Az éjjeli őrség gyakorlásáról külön szabályrendelet intézkedik.

(E részben ugyanis a községek bel-és mezei rendőrszolgálatának szervezése czimán, a 673. közs. 1883. számú törvényhatósági határozat alapján, külön tuzetes szabályrendelet áll fenn, mely aszerint, amint szegődött éjjeli őrk alkalmaztatnak, avagy a lakosság házában szertel rendeltek ki, egymástól különböző, de munkált irányban részletes szabályokat állít fel, s mint magában is terjedelmese munkálattal, a község szervezkedési szabályrendeletben való szöszert felvétel helyett, célszerűbb lesz hozzá-mellekelni.)

V. Fejezet.

A községi háztartásról.

44. §. A községi háztartás szükségletei a községi törzsvagyon és közjavadalmak jövedelmével, ezek elégtelensége esetében pedig a még mutatózó hiány erejéig, községi adóval fedeztetnek.

Amennyiben oly eset állana be, hogy a községi vagyon jövedelme a közköltségeket nemcsak teljesen fedezné, de még felesleg is maradna fenn; ennek hová fordítása vagy esetleges felosztása iránt a képviselőtestület az 1886. XXII. t. cz. 112. §-a szerint határoz.

45. §. A község kiadása a törzsvagyon jövedelméből nem fedeztetethető, a községi adó, az 1886. XXII. t. cz. 130. §-ban felsorolt adócsoportok szerint, következőleg osztatik fel, u. m.:

I. Az első csoportban, t. i. a kivetési alapul szolgáló összes egyenes államadók, u. m.:

A földadó, házadó, keresetadó, nyilvános számadásra kötelezett vállalatok és egyletek adója, bányaadó, s tőke-kamat- és járadékdó arányában vettenek ki a község minden tagját egyenlően érdeklő közigazgatási költségek.

Ilyenek: a községi bíró fizetése, a községi jegyző fizetése és természetbeli járandóságainak váltáságra, a jegyzői irnok fizetése, az adószedő-esküdtel fizetése a kisbírák és le-vérhordó bérjárásdíjára és a községi ingatlanok után fizetendő állami adó és illetékek, egyenlően, valamint az irodai szükségletek s a jegyzői iroda számára szükségelt fűtési és világítási szerek s ott, hol községi jellegű iskola van, az ennek fenntartásával az ott szálékos iskolai adon felül kívántató szükséglet; s végre a megyei betegápolási pótadózó való hozzájárulás. Előtordulható esetekben ide tartoznak még az új épületek emelése, valamint, a fenntartás fogalmát meghaladó javítások és átalakítások, s végre és általában valamely új vagyon szerzése körül fölmerülő kiadások s szükségletek.

II. A második csoportban, t. i. csak az érdekeltek földadói arányában vettenek ki azon költségek, melyek a földirtok érdekében tettenek.

Ilyenek a mezobíró fizetése, a mezei és erdőcsőzök bérjárásdíjára, a község külterületén lévő és a község által fenntartott kül-letti utak, hidak és kúták építése és fenntartása s általában a gazdasági s mezei felügyelet költségei, s végre a községi erdőirtást, s illetve a járási főerősz fizetéséhez való hozzájárulási

"A korlát", folytatta Illing, sebesen tovább haladva, az önmagához való beszélést, meglehetősen távolgában a pályaházból leszkinyitva és lebecsútvá, a vesztő pontosan meg fog jelenni és senki sem veszi őt észre. Reggel 6 óra-kor már mindenek vége van!"

Rekedt nevetés követte e szavakat. A bankár összerzett. Saját hangjától ijedt meg. Eközben Ehlert visszajutott az erdei utra. A cserjék strúbjében elrejtözve látta Illinget közeledni, de csak magányosan volt. Hova lett a másik?

Henrik bátran elhaladt a sürrűség mellett, míg a leselkedő elrejtözött és az éji esendben elégtelen dologzatolt egy dalt.

A következő reggelen a gyorsvontat ki-robogott az állomásból. A gép oly vidáman működött, mintha magát kialsdva, újult erővel menne a napi munkára. Most a végzetes pont már majdnem el lett érve; már a hajlásnál dörbörög a vontat.

Ekkor egy kiáltás hallatszik: a vészjel a dörzvékek megszorítására szólít; egy percz a legborzasztóbb izgatottságban mulik el. A következő perczben megáll a vontat. Az utasok leugrálnak; halottalvány ábrázattal állják körül a gépet, melynek kerekai alól egy véres testet buznak ki.

"Egy ember a sinekre vetette magát!" Igy moudták: ily hangzik ez szájról szájra. "Bizonyosan részeg volt," jegyzé meg a bankár, a ki szintén a tömeg közé tolakodott.

A szétronsolt testet félre viszik a korláthoz. Henrik egy pillantást vet a vértől ázott arcra: fel lehet ismerni benne Kategót.

"Meghalt?"

"Meg nem!" viszonzá jelentőségteljesen az orvos, a ki a bankárral együtt a vonaton volt. Szorgalmasan fászdók a sajgó sebek bekötözésén.

"Beszállni!" figyelmeztet a kocsivezető. Mindenki fölkeresi kocsiját, csak az orvos marad vissza. Segélygépért küldtek; egy utas sietett a közeli állomásra.

Most jön a gép; az utas rajta van. Ez Ehlert Antal, a detektiv.

(Folyt. köv.)

arány. E csoportnál a községhez csupán közigazgatásilag esatolt puszták, s amennyiben elkülönített helyzetükkel fogva külön csőzöket, hidakat és kútakat tartanak fenn, vagyis a község ebbeli kiadásainak hasznát nem veszik. A volt földesuraság majorsági birtokainak földadója is, a kivetési alapba nem vonatik be. Hasonlólag nem vonatik be e csoportnál a hegyközség-szervezetel bíró szőlő-estek földadója sem.

(Folyt. köv.)

Külföld.

Oroszország isolálva. A „Kreuzzeitung“ párisi levelezője arról értesül, hogy Szerbia belügyi helyzete komoly a gondalmakra ad okot és innen magyarázható meg, hogy a porta nem rendel el a legfőbb vezetés. Az említett lap szerint a gasztein találkozás följelja az volt, hogy Németország és Ausztria-Magyarország barátsága az egész világ előtt dokumentáltassék. Nagy nehézség merült fel azonban Oroszországot illetőleg, mert az éveken át kieserelt hivatalos baráti nyilatkozatok mellett, ellenséges áramlat is jutott felszínre. Miután nem bizonyos, hogy a czar mennyre képes ellentállni az alulról jövő pressióknak, nem könnyű dolg hosszabb időre előre látni az orosz politika alakulását. Számolni kell azzal az ellenszennel is, melylyel a czar Sándor fejedelem iránt viseltetik. A „Tagblatt“-nak szintén ilyen pessimistius a nézete a két szövetséges hatalomnak Oroszországhoz való viszonyáról. Ez a lap nem tulajdonit nagy fontosságot a külügyminiszterek találkozásának. A három császár-szövetség megujtásáról, de még ente cordiale-ról sem lehet szó. Berlin-ben és Bécsben egyaránt nagy bizalmatlansággal viseltetik Oroszország keleti esel-szövényei iránt. A porta a vele barátságos viszonyban élő hatalmak tanácsára folytatja hadikészülődéseit, hogy elkészülve legyen arra az esetre, ha a pásztlavok újabb bolgár honyodalmakat csinmozdírnának.

Az új angol kormányról nyilatkozata. Londonból jelezik 12-iki kelettel: A lordmayer által adott lakomán Salisbury údvázolta a jelen voltak a választások eredménye alkalmából, mely eredmény nem valamely osztály, hanem a nemzet nyilatkozata. Noha az afgán-kérdés és az egyiptomi ügy még nincsenek elintézve, alapos ok van a reményre, hogy a béke nem fog megzavartatni. Szóló ezután elismerőleg nyilatkozott Rosebery ir-politikájáról és kijelente, hogy a kormánykai feladatát kell tekintenie, hogy a királynó loyális alattvalót fölzsabadítsa a reaujok gyakorolt nyomás alól. A nehézségek nagyok, de a kormány bírja a nép mandátumát, mely határozatlan elleten nyilatkozott annak, hogy Irországnak független kormányzat létesíttessék. A kormánykai a társadalmi rendet, mely jelenleg egyedül jogos alapja az elégedetlenségnek Irországnak, át kell alakítania.

München és Budavár ünnepe. A müncheni városi képviselőtestület nem fogadtatja el a budapesti városi tanács meghívását, hogy vegyen részt Budavár vizs-zatgatásának kétszázados évfordulójának megünneplésében, arra utalván, hogy Magyarországnak jelenleg ellenséges erület uralkodik a németek iránt.

Legujabb posta.

Károly Lajos főherczeg elutazása. Pétervári jelentések szerint, Károly Lajos főherczeg és neje Krasnoje Seloból esütörtökön délután 2 óra 45 perczkor külön vontattal elutaztak. A czar és a czárné, valamint az uralkodóhoz többi tagjai a pályaudvarig elkísérték ő felségeiket.

Szerb-bolgár viszony. A „Pol. Cor.“ jelenti: Sopnából nemrég azt jelentették, hogy az illetékes bolgár körök a leg-barátságosabb érzelmeikkel viseltetnek Szerbia és különösen Milan király iránt és ószintén olajják a szomszédos állammal a békés viszony fenntartását. Ez értelemmel és olajjal szemben azonban ellentétben áll az a szigorú és jogtalan bánásmód, melyben a Bulgáriában lakó szerbek részestülnek. Ez nem is lesz másképp, meg Karavelov lesz a bolgárok miniszterelnöke, mert az ő animozitása a szerbek irányában ismeretes és abból nem is csinál titkot.

Porosz lapok és a királyi kézirat. Berlinből érkezett tudósítások szerint az ottani lapok nagy része hosszasan foglalkozik a Tisza miniszterelnökhöz intézett királyi kezirattal s egyik-másik gyöngye iróniával beszél róla. A „Vossische Zeitung“ azt írja, hogy a magyar népek szerencsés hajlamai vannak a lelkesedésre s ezért könnyen ragadtatja magát zajos örömrivalgásra. Most is bizonyosra lehet venni, hogy a magyarok kedvtelensége örömmé változik. — A „National-Zeitung“, mely még szokta fontolni minden szavát, meg-lelepően (?) tartja a kezirattat azt a passzus-t, melylyel a király bizalmát tejezi ki Tisza miniszterelnökkel szemben. Ugylatzik, hogy a királyi kézirat sok gondot fog még adni ama köröknek, melyek a „National-Zeitung“ politikai irányát igazgatják. De meg több gondba ejti a tendentiosus sürgönyök colportáloit.

Porosz lapok és a királyi kézirat. Berlinből érkezett tudósítások szerint az ottani lapok nagy része hosszasan foglalkozik a Tisza miniszterelnökhöz intézett királyi kezirattal s egyik-másik gyöngye iróniával beszél róla. A „Vossische Zeitung“ azt írja, hogy a magyar népek szerencsés hajlamai vannak a lelkesedésre s ezért könnyen ragadtatja magát zajos örömrivalgásra. Most is bizonyosra lehet venni, hogy a magyarok kedvtelensége örömmé változik. — A „National-Zeitung“, mely még szokta fontolni minden szavát, meg-lelepően (?) tartja a kezirattat azt a passzus-t, melylyel a király bizalmát tejezi ki Tisza miniszterelnökkel szemben. Ugylatzik, hogy a királyi kézirat sok gondot fog még adni ama köröknek, melyek a „National-Zeitung“ politikai irányát igazgatják. De meg több gondba ejti a tendentiosus sürgönyök colportáloit.

Porosz lapok és a királyi kézirat. Berlinből érkezett tudósítások szerint az ottani lapok nagy része hosszasan foglalkozik a Tisza miniszterelnökhöz intézett királyi kezirattal s egyik-másik gyöngye iróniával beszél róla. A „Vossische Zeitung“ azt írja, hogy a magyar népek szerencsés hajlamai vannak a lelkesedésre s ezért könnyen ragadtatja magát zajos örömrivalgásra. Most is bizonyosra lehet venni, hogy a magyarok kedvtelensége örömmé változik. — A „National-Zeitung“, mely még szokta fontolni minden szavát, meg-lelepően (?) tartja a kezirattat azt a passzus-t, melylyel a király bizalmát tejezi ki Tisza miniszterelnökkel szemben. Ugylatzik, hogy a királyi kézirat sok gondot fog még adni ama köröknek, melyek a „National-Zeitung“ politikai irányát igazgatják. De meg több gondba ejti a tendentiosus sürgönyök colportáloit.

Porosz lapok és a királyi kézirat. Berlinből érkezett tudósítások szerint az ottani lapok nagy része hosszasan foglalkozik a Tisza miniszterelnökhöz intézett királyi kezirattal s egyik-másik gyöngye iróniával beszél róla. A „Vossische Zeitung“ azt írja, hogy a magyar népek szerencsés hajlamai vannak a lelkesedésre s ezért könnyen ragadtatja magát zajos örömrivalgásra. Most is bizonyosra lehet venni, hogy a magyarok kedvtelensége örömmé változik. — A „National-Zeitung“, mely még szokta fontolni minden szavát, meg-lelepően (?) tartja a kezirattat azt a passzus-t, melylyel a király bizalmát tejezi ki Tisza miniszterelnökkel szemben. Ugylatzik, hogy a királyi kézirat sok gondot fog még adni ama köröknek, melyek a „National-Zeitung“ politikai irányát igazgatják. De meg több gondba ejti a tendentiosus sürgönyök colportáloit.

TÁVIRATOK.

A feliratok elmaradása.

Budapest, aug. 13. Az „Aradi Közlöny“ eredeti távirata.) Pest- és Hajdumegyék, továbbá Koeskemét város törvényhatósági bizottsági ma elhatározták, hogy szemben a királyi kézirattal, nem intéznek feliratokat az országgyűléshez.

Sz.-István napja.

Budapest, aug. 13. (Az „Aradi Közlöny“ eredeti távirata.) XIII. Leopápa a legközelebbi péntekre Sz.-István napjára eső bójtót az előtte való esütörtöki napra helyezte át.

Az „Aradi Közlöny“ előfizetési feltételei:

Helyben hálhoz hordva:	
Egy évre	12 frt — kr
Félévre	6 „ — „
Negyedévre	3 „ — „
Egy hóra	1 „ — „

Vidékre postai szétküldéssel:

Egy egész évre	14 frt —
Félévre	7 „ —
Negyedévre	3 „ 50 „
Egy hóra	1 „ 20 „

Az előfizetési pénzeket kérjük a hót végeig az alólított kiadóhivatalhoz ezimezve beküldeni.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel.

Arad, 1886 évi augusztus hóban.

Az „Aradi Közlöny“ kiadóhivatala.

NAPTAR.

Augusztus 14. Szombat. Róm. cath. napt. Öszéb. Athánáz. — Prot. napt. Öszéb. — Görög-oros napt. (

